

Jezus dorst' opent voor ons de Fontein.

1. Wanneer
2. Waarom
3. Welk doel

Jongens en meisjes, het zou kunnen zijn dat je opa of oma er niet meer is. Een opa waarvan je heel veel van hebt gehouden. Overleden na een lang ziekbed. De laatste woorden van je opa of oma kunnen zo belangrijk zijn. Zo kostbaar. Als iemand afscheid moet nemen van het leven, dan luisteren we altijd heel gespitst. Want het zijn vaak belangrijke woorden. Woorden die je niet snel zal vergeten. De laatste woorden van de Heere Jezus voor Hij stierf waren 7 kruiswoorden.

- 1^e kruiswoord: *Vader vergeeft het hun, want ze weten niet wat ze doen.* Dat is een kruiswoord voor al die mensen om dat kruis.
- 2^e kruiswoord: *Heden zult u met Mij in het Paradijs zijn.* Dan wordt de kring al wat kleiner.
- 3^e kruiswoord: *Vrouw zie uw zoon. Zoon zie uw moeder.* Dat zegt Jezus tegen zijn moeder.
- 4^e kruiswoord: *Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?* Dat zegt Hij tegen Zijn Vader.
- 5^e kruiswoord: *Mij dorst!* zegt Hij tegen ons allemaal, maar in het bijzonder tegen de soldaten.
- 6^e kruiswoord: *Het is volbracht,* is voor heel de wereld.
- 7^e kruiswoord: *Vader in Uw handen beveel Ik Mijn geest.*

Als je die 7 kruiswoorden op een rij zou zetten, dan zou deze beginnen met een grote V, de V van Vader. En dan zijn we bij het 4^e kruiswoord en dan zegt Jezus: God. Niet meer, Vader. En dan klimt de Heere Jezus weer op uit de diepten van het lijden. Dan kan Hij bij het 7^e kruiswoord weer Vader zeggen. En dan mag Hij Zijn leven geven in de heerlijke gemeenschap van Zijn Vader.

Nu zijn we bij het 5^e kruiswoord. Toen Jezus in de hel verkeerde, was het pikzwart op aarde. Toen was de Heere Jezus in Zijn allerzwaarste lijden. En als Hij daaruit opklimt zegt Hij: ***Ik heb dorst.*** In die 3 uur dikke duisternis heeft Hij zwigend het oordeel gedragen wat u en ik verdiend hebben. Wij moesten ter helle neerdalen. Onze Catechismus zegt dan ook terecht: *Naar Gods rechtvaardig oordeel hebben we tijdelijke, maar hebben we ook de eeuwige straf verdiend.* Die grote schuld, waar wij zo weinig aan denken, droeg Christus voor ons. Al die schuld en vuiligheid van de wereld nam Hij op Zich. Daarom is het begin van vers 28 zo bijzonder diep. *Hierna zei Jezus, omdat Hij wist dat nu alles volbracht was.* Jezus Zelf zei altijd van de hel: *Het is de buitenste duisternis.* Jezus was in het helse lijden. Toen Hij daar aan het kruis hing, heeft Hij ook precies het ogenblik geweten, waarop de zonde verzoent was. Daar kwam Hij achter omdat Hij uit de Schriften leefde. Daarom kom je op Goede Vrijdag zoveel Schriftwoorden tegen. Hij zegt dat ook in Lukas 18 tegen Zijn discipelen: *Aan Mij moet volbracht worden alles wat er geschreven is.* Wij zouden zeggen; Christus weet nu dat Zijn Vader het offer van Hem heeft aangenomen. Dat betekent tegelijk voor ons dat het weer goed is.

Wij zullen nooit bevatten wat er plaats vond tussen de Vader en de Zoon. Het was ontzagwekkend. Peilloos diep. Maar nu is de beker tot de laatste druppel leeg. Het lijden is voor eeuwig voorbij. Dan voelen we hier allemaal wel aan dat het voor de Mensenzoon een machtige openbaring is geweest dat de zon weer scheen. Dat Hij hier mag weten: Het is volbracht. Alles is vervuld. En nu mag Hij roepen: ***Ik heb dorst.*** Zoals een dorstige schreeuwt naar de waterstromen. Bijzonder dat Hij deze vraag al niet eerder stelde. Ze hadden Hem al eerder te drinken willen geven zonder dat Hij dat vroeg. Vrouwen van Jeruzalem maakten van tevoren thuis een sterke drank van wijn en mirre, zodat er voordat de spijkers er door gingen, een zekere verdoving was. Waarom wilde uw Heiland dat niet, omdat die drank bedoeld was om Zijn lijden te verminderen. Edik was voor de verdoving. Hij wilde bij vol bewustzijn de toorn van God dragen. Hij wilde geen verlichting, want er moest volkomen betaald worden.

2. Waarom roept Hij dat? Om ons allereerst te laten zien waar Hij vandaan komt. Dat Hij opkomt uit het helse lijden. Golgotha was voor Hem de hel. En vanuit deze roep, opkomend uit de hel kunnen we twee lijnen ontdekken. Twee lijnen tot onze troost. Troost voor ons lichamelijk lijden. Maar ook troost voor ons geestelijk lijden. Allereerst het lichamelijk lijden van Christus. De Heere Jezus was al 15 uur zonder vocht. En in Gethsemane brak het angstzweet uit, zodat de druppels bloed werden. En later werd Zijn rug opengeslagen door die vreselijk geseling. Jezus hangt daar in die hete oosterse zon. Die brandt in de ochtend op Zijn naakte lichaam. Het lichaamsvocht neemt dan snel af. De lippen gaan barsten. De keel totaal uitgedroogd. Er zijn mensen die een kruisiging hebben onderzocht en beschreven hebben. En die zeggen dat de grootste lichamelijke kwelling aan het kruis de dorst is. De Heere Jezus verschroeid aan het kruis van dorst. De Heere Jezus nam de schuld op Zich. Maar ook mijn nood en ook mijn pijn. En daarom is dit kortste kruiswoord zo ontroerend, omdat het zo door en door menselijk is. De Heere Jezus klaagt het

uit: *Ik heb zo'n dorst.* Door het uitspreken van dit 5^e kruiswoord komt de Heere Jezus zo dichtbij ons staan. In de woestijn, na 40 dagen niet te hebben gegeten. En nu aan het einde van Zijn publieke optreden lijdt Hij dorst. Wat wil ons dat zeggen? Als je op dit moment kampt met lichamelijke klachten, dan staat de Heere Jezus daar niet vreemd tegenover. Dan staat Hij heel dichtbij ons. Hij is ook hier weer die Medelijdende Hogepriester. Hij kan helemaal mee leven. Hij weet er vanaf vanuit eigen ervaring. Heel bewust heeft Hij ook dat lichamelijke lijden gedragen. Maar er zit een ook diepere lijn in die helse dorst. Een geestelijke lijn.

Jezus heeft hier dorst, zodat jij water krijgt voor je hart. Waardoor al je zonden worden weggewassen. Alles wat de Christus daar volbrengt aan het kruis, dat doet Hij plaatsvervangend. Heftige dorst is blijkbaar onderdeel van het oordeel! Dan denk je gelijk aan die gelijkenis van die arme Lazarus en die rijke man. De rijke man is gewend om elke dag champagne te drinken, want hij leefde iedere dag overdadig. Maar dan sterft die rijke man. En dan wordt hij begraven. Dan slaat hij zijn ogen op in de hel. Hij verkeert in grote pijn. En dan ziet hij Abraham van verre. En hij ziet Lazarus in zijn schoot. En dan roept hij: *Vader Abraham, ontferm u toch over mij. Want ik lijd vreselijke pijnen in deze vlam. Stuur Lazarus toch snel. Dat hij zijn vinger laat dopen in water om mijn tong te verkoelen!* Christus ondergaat deze pijn, omdat Hij de straf wil dragen voor mensen die helwaardig zijn. Die vlammen van het oordeel van God waren voor jou en mij bestemd. En wie daar al te gemakkelijk over spreekt en al te lichtvaardig aan voorbij gaat, gaat aan het lijden van mijn Jezus voorbij!

Misschien hebt u zich dat ook wel eens afgevraagd bij deze gelijkenis: waarom verteld Jezus tot in het kleinste toe hoe verschrikkelijk die hel wel niet is? Omdat Hij jou daar niet hebben wil. Omdat Hij je zo graag anders gunt! Omdat Hij juist daarvoor kwam, om je daar van te verlossen. Om je te redden van die vlam. Jezus dorst hier voor u, zodat het kruis de fontein van je leven wordt. Het beeld van de dorst in de bijbel is het beeld van de woestijn. Dan is je leven een woestijn. Dan is er moeite en zorg in je leven. Of er zijn zonden die je leven beheersen. Dan raak je dorstig. Dat voel je niet altijd, maar als je in Frankrijk of in Spanje op het heetst van de dag wandelt moet je soms wel 5-6 liter water tot je nemen. Want anders loop je de kans om een zonnesteek op te lopen. Zo is het ook geestelijk. Wij voelen uit onszelf niet altijd dat we zo dorstig zijn. Dat zie je terug bij die Samaritaanse vrouw. We kennen die geschiedenis wel. Die vrouw, uitgekotst door alles en iedereen, komt daar op het heetst van de dag bij de put van Sichar. Maar de Heere Jezus wist van haar leven. Hij kende haar dorst, want hij zag haar verdroogde hart. Hij zag haar verkeerde keuzes. Zie je dat ook wel eens in je eigen leven? Soms leef je maar door. En je noemt jezelf gelukkig. Maar ben je het? Jongelui zijn jullie nou echt gelukkig? Of is je leven ook zo'n droge woestijn. Jezus spiegelt die vrouw dat nou voor. Hij zegt: *Ik ben het water des levens.* En dan dringt Jezus Zich aan haar op en dan breekt er iets bij deze vrouw. En ze krijgt me toch dorst! En ze begint me toch te verlangen naar dat levende water! De Heere Jezus laat haar zien dat ze het Levende water mist. Dat ze God mist. En omdat mijn Jezus hier dorst, hebben wij de mogelijkheid om onze dorst te lessen. De dichter van psalm 42 verlangt naar de Heere. Hij heeft dorst naar God. Naar de levende God. En hij is pas gelukkig als God zijn dorst lest. Dorst lessen kan nou bij dat kruis. Daar komt het water van Gods liefde in rijke stromen.

3. Met welk doel zegt Jezus dit.

Er is nog een reden waarom Christus vocht nodig heeft. Niet ter verlichting voor Zichzelf, maar Hij doet dit ook voor ons. Want anders kan Christus zijn tong niet gebruiken. Hij wil als het ware Zijn keel nog kunnen schrapen. Want straks zal het mooiste woord klinken wat er op deze aarde klinken kan. En dat moet klinken als een bazuin. Hij wil uitroepen wat Hij weet. **Het is volbracht.** Christus wil drinken om Zijn laatste preek te kunnen houden. Een preek van één woord. Tetelestai. Het is volbracht. En wat gebeurt er dan? Daar staat een vat vol met edik. Ze vullen daarmee een spons, leggen die op een rietstengel. En dan steken ze die omhoog naar de mond van Jezus. En Jezus zuigt het op. En door dat teugje edik raakt Zijn tong wat lossen. En dan kan Hij het uitroepen met een luide stem. Tetelestai! Het is volbracht! Het mooiste woord uit de Bijbel. Dit is nou de sleutel voor het eeuwige leven. Alles wat moest gebeuren is gebeurd. Dat betekent dat een dorstende Heere Jezus je hier de genade aanreikt. Het staat zwart op wit verzekerd in Johannes 19 vers 30: *Hier is Mijn hand. Hier is Mijn hart. Het staat voor je open. Mijn hele huis. Kom er in gij dorstigen.*

God gaat Zelfs aan je voeten liggen staat er in 2 Korinthe 5. God bidt door mij heen zegt Paulus. Hij smeekt het je! Hier zwaait Christus de deur open, maar als je nu vandaag niet naar binnen wil gaan, gaat die deur een keer dicht. En dan zal de deur dicht blijven. Dan sta je er buiten. Net als die rijke man. Als jij op afstand blijft staan, weet je wat er dan in de Bijbel staat? *Als jij van dat offer niet gediend bent. Dan blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden. Dan zul je zelf De rekening moeten vereffenen.* Dat is een eeuwig dorsten naar water.

God Zelf hing aan het kruis. God zegt hiermee tegen ons: Ik wil kapot gaan aan de dorst, opdat jullie leven zouden. Het Koninkrijk staat open. De sleutel wordt je in de verkondiging in de handen gelegd.

Nu wil ik graag nog één toepassing maken. Er zitten hier mensen in de kerk die zijn bang voor de dood. De één is bang omdat hij ouder wordt. En de ander is bang omdat hij een bepaalde ziekte bij zich heeft. En de volgende hier is bang om God te ontmoeten en kan dat niet. Mag ik u op deze 6e lijdenszondag zeggen: Probeer nou niet zelf het werk te regelen. Ga nou niet concurreren met Deze dorstende Jezus. Maar laat Hem nu eens besturen. Laat Hem nu eens over je leven waken. Leg nou al je angsten net als een klein kind aan Hem voor. Zeg het maar tegen Hem. *Ik ben zo bang om te sterven. Ik ben zo bang om dit leven alleen te verlaten. Eigenlijk heb ik alles tegen me. Ik moet voor eeuwig verloren gaan.* Dan mag ik namens Mijn Lieve Heiland tegen jou zeggen: *Het is volbracht. Leef hierbij. En laaf heel je hart eraan. En deur zal voor je open gaan. En je zult nooit meer dorsten. Geen twijfel aan!*